

Geloof het Evangelie!

Door J. Michael Feazell

Velen van ons christenen zijn bang voor het evangelie. We zijn er bang voor omdat het te goed is. Velen onder ons voelen zich beter op hun gemak met religie dan met het evangelie. We lezen de Bijbel liever als een goddelijk boek met regels, dat de ingang van het Koninkrijk bewaakt, dan als het getuigenis van God over de verlossing van het universum door Zijn Zoon.

We denken liever dat toen God leven blies in Zijn Woord de Bijbel, Hij eigenlijk meer een religie schiep – een goddelijke formule om de mensheid te laten zien wat niet en wat wel te doen, om God gunstig te stemmen en dat zo te houden.

Maar het evangelie is nu eenmaal geen nieuwe en/of verbeterde religie. Het evangelie is een openlijke belediging voor religie. Het vormt het einde van religie, het einde van alle systemen van werken, die erop gericht zijn om ons voor God aanvaardbaar te maken.

Het evangelie onderscheidt zich door te zeggen dat God Zelf, ons door Jezus Christus al aanvaardbaar gemaakt hééft. Het evangelie is goed nieuws; religie is slecht nieuws; en het evangelie wint het. Christus is de overwinnaar. De zonde is verslagen.

Alleen in Christus zijn we overwinnaars, niet doordat we zelf iets hebben overwonnen. We zijn zondaars, we zijn dat altijd geweest en we zullen dat blijven tot de dag van onze dood. Wat we ook mogen hebben overwonnen, het is te vergelijken met het verwijderen van een lepeltje zand van het strand.

Tenzij en totdat we in Christus zullen zijn, blijven we dood in de zonde. En we zullen alleen in Christus zijn door erop te vertrouwen, dat Hij degene is die Hij zegt te zijn en die voor ons doet wat Hij zegt te zullen doen. Alleen wanneer we Hem vertrouwen, kunnen we Zijn gave van genade en leven aanvaarden, en alleen wanneer we ons bewust worden van onze zondige staat, zullen we Hem gaan vertrouwen.

Zolang we denken dat we "goed bezig zijn," of dat we "nog zo slecht niet zijn," of dat we "voortgang boeken," of dat we zelfs nooit "goed genoeg" zullen zijn, zullen we Héem niet vertrouwen.

Een dergelijke manier van denken betekent, dat we Héem niet vertrouwen, maar onszelf. Het is denken dat Zijn aanvaarding van ons, gebaseerd zou zijn op hoe goed wij ons gedragen. Het is denken dat wanneer wij het beter doen, Hij ons zal aanvaarden, of omgekeerd, dat Hij ons aanvaardt omdat wij hebben overwonnen.

God aanvaardt ons omdat Hij ons wil aanvaarden, en niet omdat we ergens aan voldoen. Door het bloed van Christus heeft God met onze zonde afgerekend, niet door ons een nieuw en verbeterd stel wetten te geven.

We zijn gerechtvaardigd omdat God Zelf ons heeft gerechtvaardigd, persoonlijk, door Zijn Zoon. Wat God voor ons in Christus heeft gedaan zouden we nóóit voor onszelf hebben kunnen doen, en Hij roept ons op Hem als onze gerechtigheid te vertrouwen.

THEMA - REEKS

Dat betekent dat we van onszelf geen gerechtigheid bezitten. Het gaat niet om zo maar een geval van "het hebben van enkele problemen." Het is niet zo maar een zaak van "het moeten overwinnen van een aantal zaken." Het is zelfs geen zaak van "het wegdoen van zonde uit ons leven."

Het is een kwestie van begrijpen, dat we hopeloze verliezers zijn, door en door zondaars, en dat zelfs onze "goede daden" doortrokken zijn van zelfzuchtige onreinheid. Pas als we dat inzien, als we onszelf zien zoals we werkelijk zijn, zullen we Hem vertrouwen als de Enige die zondaren redt.

Angst voor het evangelie

Veel christenen zijn bang voor het evangelie omdat ieder mens erdoor op dezelfde hoogte wordt geplaatst – "Want allen hebben gezondigd en derven de heerlijkheid Gods" (Romeinen 3:23). Dat betekent dat wij, die zelf zondaren zijn, geen enkele reden hebben om onszelf geestelijk hoger te achten dan mensen, die dingen doen die ons met walging kunnen vervullen en voor het hoofd stoten.

Anderen zijn bang voor het evangelie, omdat het evangelie van hen verlangt te geloven dat God hen zal redden, in weerwil van hun zonden. We hebben het er moeilijk mee te geloven dat God precies zal doen wat Hij belooft heeft – het vergeven van onze zonden.

Wij willen Hem bewijzen dat wij het "kunnen." We willen Hem laten zien dat we getrouw zullen zijn, dat we gehoorzaam zullen zijn, en dat we "goede christenen" zullen zijn. Maar de eenvoudige waarheid is, dat we dat allemaal niet zullen zijn. We zullen zondigen en we zullen weer zondigen, en opnieuw. En totdat we het evangelie geloven, in plaats van een of ander sprookje over het moeten behagen van God alvorens Hij ons zal aanvaarden, zullen we Gods rust niet binnengaan. Góð redt ons; ons veranderde gedrag zal en kan ons niet redden.

We kunnen in ellendigheid leven, (d.i.) worstelend om waardig te worden bevonden door onze volmaakte gehoorzaamheid en toch voortdurend te falen, en dan te vrezen dat God klaar staat om ons als vliegen plat te slaan; óf we kunnen Zijn Woord geloven. (Of nog erger: we kunnen in een ontstellende arrogantie leven, feitelijk gelovend dat we op een waardige manier God kunnen gehoorzamen, erop vertrouwend dat Hij ons vanwege onze "heilige daden" zal aanvaarden).

God is ons behoud; ons verbeterde gedrag is dat niet. Bekeren is zich op God richten en ons van onszelf afkeren. Het is toegeven dat we zondaars zijn en dat we Gods genade nodig hebben. Het is het vertrouwen dat God trouw zal zijn aan Zijn woord van genade, gesproken door Zijn Zoon vóór de grondlegging der wereld. Het houdt in dat we onze kleine zelfgemaakte kroon verwijderen en aan onze Maker overhandigen; de Schepper van eeuwig behoud.

Góð is onze gerechtigheid; en niet ons waanidee over goed gedrag. Wanneer we onze gerechtigheid gaan zien als vieze oude lappen, wat inderdaad zo is, dan kunnen we onze diepe behoefte aan Gods genade en barmhartigheid beginnen te zien. Wanneer we Zijn woord van verlossing in Zijn Zoon geloven, dan kunnen we beginnen er op te vertrouwen dat Hij al onze zonden vergeeft en ons behoudt. >>

God vertrouwen

Waarom is het zo moeilijk er op te vertrouwen dat God ons vergeeft en ons tot Zijn volmaakt rechtvaardige kinderen in Christus maakt? Een reden is misschien wel dat we er niet tegen kunnen onszelf te zien, of dat anderen over ons zouden denken, als uitgesproken zondaren.

We houden liever de schone schijn op, van goede, respectabele mensen te zijn. Maar we zijn geen goede, respectabele mensen. Niemand is goed en respectabel. Op zijn best zijn we minder destructief en boosaardig dan we zouden zijn, wanneer we onszelf volledig zouden laten gaan.

Is het u wel eens opgevallen, dat wanneer u zich gedurende enige dagen fatsoenlijk hebt gedragen, u het gevoel krijgt dat u toch eigenlijk wel een behoorlijk goed persoon bent?

En aan de andere kant, wanneer uw natuurlijke zelf gedurende een paar minuten de overhand krijgt en u zich gedraagt als de schorriemorrie die u bent, u zich dan bedrukt, teleurgesteld en gefrustreerd voelt, omdat u toch niet zo flink bent als u van uzelf had gedacht?

Maar wat is er dan om teleurgesteld over te zijn? Wel, er van uitgaande wat u bent, verwachtte u dan niet dat u zich van tijd tot tijd ook dienovereenkomstig zou gedragen? Onze teleurstelling zou er moeten zijn vanwege ons falen om de God van ons behoud te eren, niet om ons onvermogen om door onszelf of door anderen als vlekkeloos gezien te worden. En als dat zo is, zouden wij vrij moeten zijn om duidelijker te zien, dat wij ondanks onze zonden, kunnen rusten in de verzoening van Christus, want onze zonden zijn in Hem vergeven.

De reden waarom wij een Redder nodig hebben is omdat wij redding nodig hebben. Het evangelie laat zien dat God ons gered heeft door Christus. Feitelijk stierf Christus voor ons goddeloze mensen toen we nog zondaars waren (Romeinen 5:8).

Vertelt u me nu alstublieft niet dat we zondaren "waren," en dat we nu geen zondaren meer behoren te zijn. Laat die holle frasen alstublieft weg. We zijn zondaars. We zondigen nog steeds, ook na onze bekering.

Iedere christen die ooit geleefd heeft gaat door met zondigen na zijn bekering. Dat wil niet zeggen dat zondigen dus OK is. Daarmee wordt de zonde niet vergoelikt. Het is gewoon een feit, en het is maar beter dat we dat met z'n allen gewoon toegeven, en ophouden te doen alsof we maar hard genoeg ons best behoeven te doen om zondeloos te worden, te zijn of te blijven.

In een bepaald opzicht zijn we uiteraard geen zondaren. Als gelovigen zijn we in Christus, en in dat opzicht zijn we geen zondaren omdat God ons in Christus onze zonden niet toerekent (Romeinen 4:8).

Met andere woorden, als we niet doen alsof we geen zondaren zijn maar in plaats daarvan ons vertrouwen in Christus stellen, die zondaren redt, zal God ons onze zonden niet toerekenen (vergelijk 1 Timoteüs 1:15).

Overwinnaars

Wat moeten we aan de zonde doen? We moeten erop vertrouwen dat God onze zonden vergeeft. We moeten Hem vertrouwen! Hij is onze enige hoop. Wij zijn zondaren. Wij zijn zondaren, en tenzij God onze zonden vergeeft, komen we onder de veroordeling die alle zondaren verdienen.

We zullen niet ophouden zondaars te zijn. Ik ben er zeker van dat u het geprobeerd heeft, net zoals ik, om tot de ontdekking te komen dat ondanks periodes van verbetering, de zonde springlevend in uw leven aanwezig is.

Maar God zegt dat wanneer we Hem vertrouwen, Hij onze zonden voor zijn rekening zal nemen en Hij ons rechtvaardig zal beschouwen in Christus, die omwille van ons, de perfecte mens werd.

De Bijbel is geen boek met regels voor een nieuwe en/of een verbeterde religie. Het is het Woord van God, Gods gekozen openbaring van Hemzelf aan ons, waarin Hij ons verklaart dat Hij in Jezus Christus heeft afgerekend met de zonde van de wereld zodat degene die op Hem vertrouwt, behouden zal worden. Dat is goed nieuws. Het is het evangelie. Het is geen religie. Wees er niet bang voor.

Ik weet het. U wacht nog steeds op een uitspraak over hoe belangrijk het is juist te handelen. Maar die doe ik niet. Tenminste niet op de manier waaraan u waarschijnlijk gewend bent. Alleen in Christus zijn we overwinnaars; als het op goddelijk overwinnen aankomt, er is geen andere manier om overwinnaar te zijn.

Wanneer u Christus vertrouwt als uw gerechtigheid, zullen uw gedragingen door de Heilige Geest op de weg van verbetering - van heiliging - worden gezet, of u nu voortdurend "overwinningdoelen" voor uzelf stelt of niet. Maar wanneer u probeert uw gedrag te verbeteren zonder erop te vertrouwen dat Christus uw enige gerechtigheid is, dan kunt u wel of niet succes hebben, en of u dat wel of niet hebt, maakt niet het minste verschil uit met betrekking tot uw verstandhouding met God.

Met andere woorden, behoud is niet gebaseerd op wat u doet; het is gebaseerd op wat God al gedaan heeft. Wanneer u God vertrouwt, bent u in Christus, en wanneer u in Christus bent, rekent God u uw zonden niet aan. Als u God niet vertrouwt, bent u nog steeds in uw zonden, omdat u niet in Christus bent.

Prioriteiten

Hier is een aanwijzing i.v.m. het evangelie: Maak het u-beter-willengedragen niet tot hoofddoel in uw leven. Als u dat doet zult u zich altijd gefrustreerd voelen, teleurgesteld in uzelf en ellendig, om er nog maar over te zwijgen dat u zich een oordelaar en een hoogst onaangename zedenprediker zult voelen. U bent uiteraard vrij om ervoor te kiezen. Maar op eigen (wils)kracht uzelf verbeteren is bij voorbaat een verloren zaak. Goedheid voortkomend uit wilskracht is de wortel van de religie; daarvoor is geen plaats in het evangelie.

Maak in plaats daarvan, het kennen van en het vertrouwen op de Heer uw God op werkelijk alle gebied, en daar hoort uw gedrag ook bij, tot het hoofddoel in uw leven. Wanneer u dat doet, zal het alsmat met uzelf bezig zijn en gedachten over hoe goed u wel niet bezig bent, langzaam uit uw leven verdwijnen, en zullen uw ogen zich beginnen te openen voor de gerechtigheid van God, en de vreugde en de vrede van Zijn Koninkrijk.

De Heilige Geest zal uw prioriteiten herschikken, en de pijn die uw zonden van nature in uw leven veroorzaken, zal u spoedig bij God brengen voor Zijn genade en de hulp om te overwinnen. >>

Laat ik het anders zeggen: Werk aan uzelf en onderneem iedere poging om ten goede te veranderen – maar niet vanuit de gedachte dat u dan minder een zondaar zult zijn en u bij God daarmee in het reine zou komen. Neem overwinnen ernstig. Doe het omdat God het van u verlangt, omdat Jezus Christus u een nieuw leven gaf, omdat het juist is, omdat iedereen die van u houdt dat van u verlangt, en omdat uw leven er oneindig meer door gezegend, meer de moeite waard, vrediger en aangenamer wordt. Doe het alleen niet omdat u denkt dat u erdoor in het Koninkrijk van God kunt komen. Want dat komt u niet.

Geheel onafhankelijk van hoeveel u verbetert (en u heeft heel veel verbetering nodig – ik ken u; u bent net zoals ik), u bent nog steeds een zondaar, en de enige hoop op behoud die u heeft is gelegen in de genade van God tezamen met Zijn Woord, waarin Hij zegt dat Hij die genade in Christus aan u zal geven. Vertrouw op Hem, niet op uw goede leven, wanneer het op behoud aankomt.

Wanneer het op behoud aankomt, verlaat u dan op het Woord van God, dat zegt dat het in Christus een voldongen feit is; wanneer het op gedrag aankomt, vertrouw uzelf dan toe aan de supervisie van de Heilige Geest en leg uw hart in het overwinnen.

Denk niet dat goed gedrag resulteert in behoud; maar bedenk dat behoud leidt tot goed gedrag. Maar trekt u daaruit niet de conclusie dat slecht gedrag gelijk staat met niet behouden worden en goed gedrag met behouden worden.

Zo zit het eenvoudigweg niet in elkaar; vergeet niet dat wij allen nog steeds zondigen. Zonde heeft niet alleen betrekking op onze daden maar ook op onze houding, en God kent zelfs de diepste geheimen van onze harten.

Wees gerust in het volgende: God houdt van u; Hij heeft het in Christus bewezen, en Hij zal van u maken wat Hij wil dat u worden zal. U kunt het Hem toevertrouwen. Leer Hem kennen. Breng tijd met Hem door. Stel uw vertrouwen op Hem. Maak Hem tot de hoogste prioriteit in uw leven, en u zult gaan merken dat Zijn liefde uw leven in de wereld, en de manier waarop u met anderen omgaat zal gaan beïnvloeden.

Of we tegenspoed ervaren of ontspannen leven, welvaart of armoede, slechte tijden of goede tijden kennen (en christenen maken dat allemaal mee), ons vermogen om om te gaan met alles wat op onze weg komt, is afhankelijk van ons vertrouwen op God. Maar gedurende al die tijd, is, omdat we in Christus zijn, ons behoud nooit in het geding. We zijn behouden door Gods genade door het geloof, en zelfs ons geloof is Gods genadevolle gave aan ons.

Vergeet niet dat het evangelie goed nieuws is. Het is "een kracht Gods tot behoud voor een ieder die gelooft" (Romeinen 1:16). Daarom, zoals Hebrëeën 10:23 ons aanmoedigt: "Laten wij de belijdenis van hetgeen wij hopen onwankelbaar vasthouden, want Hij, die beloofd heeft, is getrouw."